

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.165/2018/3. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Salamonné dr. Piltz Judit előadó bíró

. Tóth Gabriella bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

Nagyné dr. Márton Veronika ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

. Méhes László ügyvéd

Az alperesi beavatkozó:

Alperesi beavatkozó

Az alperesi beavatkozó képviselője:

. dr. Horváth Ferenc ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Törvényszék 2.Pf.20.276/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Járásbíróság 18.P.23.079/2015/47.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 120.000 (százhuszezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes intézményben a felperesen 2010. augusztus 18-án végzett ernyőképszűrésen 2×1 centiméteres nívum árnyékot véleményeztek. Az ezt követő CT vizsgálat eredménye alapján daganatra gyanúsnak véleményezték, további vizsgálatokat követően a tüdő tumor alapos gyanúját állították fel. 2010. november 10-én a tumorosnak tartott bal alsó tüdőlebenyt műtéti úton eltávolították. A felperest 2010.

november 20-án láztalanul, jó általános állapotban, gyógyult sebbel bocsátották otthonába.

- [2] Szövettani vizsgálat tumort, illetve rosszindulatúságot nem igazolt. A nyirokcsomókban TBC által okozott gyulladás jelei voltak.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében 1.200.000 forint kártérítés és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az elvégzett vizsgálatok során az alperes orvosai folyamatosan arról tájékoztatták, hogy rosszindulatú tumora van, emiatt életmentő műtétet kell elvégezni. Állította, arról kapott tájékoztatást, hogy műtét nélkül a betegség halálos kimenetelű. Hivatkozott arra, hogy az eltávolított tüdőlebeny szövettani vizsgálata TBC fertőzést igazolt, nem pedig rosszindulatú daganatot. Állította, hogy a tüdőlebeny eltávolítása miatt a korábbi munkáját nem tudja ellátni, mindennapi élete elnehezült, korábbi teendőit nehezebben tudja ellátni.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy minden szükséges vizsgálatot elvégzett a betegség diagnosztizálása érdekében. Vitatta továbbá, hogy a felperes rokkantságának mértéke kizárólag a műtéttel áll okozati összefüggésben.
- [5] Az alperesi beavatkozó ellenkérelmében az alperessel egyező indokok alapján kérte a kereset elutasítását.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetével elutasította.
- [7] Határozata indokolásában utalt az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 77. § (3) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339. § (1) bekezdésére és 348. § (1) bekezdésére.
- [8] Az alperes felelősségének vizsgálata során a perben kirendelt szakértő véleménye alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes alperes intézményben történt kivizsgálása a szakmai szabályoknak, protokollnak, a tankönyvi adatoknak és a beteg panaszainak, tüneteinek megfelelően történt, a helyes kórisme felállításához szükséges vizsgálatokat elvégezték. Megállapította, hogy a beteg tünetei, panaszai, a röntgenvizsgálatokkor és a mellkasi CT vizsgálatkor talált elváltozások rosszindulatú tüdődaganatra jellegzetesek voltak; a hörgőtükrözéses vizsgálatkor az elváltozás nem került látótérbe, a hörgőváladék tenyésztéses vizsgálata esetleges tüdő TBC-t nem mutatott. Megítélése szerint mindezek alapján helyesen merült fel a tüdődaganat lehetősége,

amelynek végleges kimutatására, egyben kezelésére helyesen választották a műtéti megoldást. A szakvélemény alapján rögzítette azt is, hogy a bal alsó tüdőlebeny eltávolítása utáni állapot nem akadályozza a hivatásos gépjárművezetői foglalkozás folytatásának.

- [9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.
- [10] Ítélete indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, abból helytálló jogi következtetést vont le, rendelkezését az irányadó jogszabályhelyek helyes megjelölésével, kellően indokolta, azzal a másodfokú bíróság mindenben egyetértett.
- [11] A perben kirendelt szakértő szakvéleményét és annak kiegészítését az elsőfokú bírósággal egyezően aggálytalannak találta. A szakvélemény alapján egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes a szakma szabályainak megfelelően elvégezte a helyes diagnózis megállapítása érdekében szükséges vizsgálatokat, amelyek eredményeképpen helyesen merült fel a tüdődaganat lehetősége, és helyesen választotta az alperes a műtéti megoldást is. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az alperes kártérítési felelősségének elbírálásához szükséges körben lefolytatta a bizonyítást, a rendelkezésre álló bizonyítékokat pedig a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelmek

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalmilag - kérte annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen kereseti kérelmének helyt adó határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [13] Felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem vették figyelembe az Eütv. 7. §-át, amely alapján minden betegnek joga van a jogszabályban meghatározott keretek között az egészségi állapota által indokolt megfelelő, folyamatosan hozzáférhető és az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő egészségügyi ellátáshoz. Hivatkozott arra, hogy a (2) bekezdés értelmében akkor megfelelő az ellátás, ha a szakmai és etikai szabályokat, illetve irányelveket betartják.
- [14] A tájékoztatás körében idézte az Eütv. 13. § (1) és (2) bekezdését. Sérelmezte, hogy az alperes nem tájékoztatta megfelelően arról, hogy nem igazolódott a tüdőlebenyben rákos sejtek jelenléte, illetve arról, hogy a műtéten kívül milyen más gyógy mód lehetséges.
- [15] Ezt meghaladóan felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Eütv. 15. §-ára, 77. § (3) bekezdésére és 129. §-ára.
- [16] Kifejtette, hogy jelen esetben a gyógyintézetet terhelte annak bizonyítása, hogy a beavatkozás során az általában elvárható

gondossággal, az írott és íratlan szakmai követelményeknek, szakmai szabályoknak megfelelően járt el, és a kár ennek ellenére bekövetkezett, vagy ettől függetlenül is ugyanígy bekövetkezett volna. Álláspontja szerint az alperes nem vizsgálta azt, hogy a tüdőszűrés során a tüdön látható képlet miből ered, vizsgálat nélkül mondta azt, hogy tüdődaganata van, amelyet műteni kell.

- [17] Az alperes és az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati eljárásban ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

- [19] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és a Pp. 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

- [20] A felperes felülvizsgálati kérelmében anyagi jog jogszabálysértésként jelölte meg az Eütv. egyes rendelkezéseit.

- [21] Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése alapján kizárólag azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból, az ott felhívott jogszabályhelyek alapján jogszabálysértő-e.

- [22] Az ügyben eljáró bíróságok a perben kirendelt szakértő szakvéleményét és annak kiegészítését aggálytalannak, ellentmondásmentesnek ítélve fogadták el azt ítélezésük alapjául. Kiemeli a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a szakvéleménnyel kapcsolatban kifogást nem terjesztett elő.

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelemben előadott hivatkozásával ellentétben a szakvélemény alapján az állapítható meg, hogy a felperesnek az alperes intézményben történt kivizsgálása a szakmai szabályoknak, protokolloknak és a beteg panaszainak, tüneteinek megfelelően történt, a helyes kórisme felállításához szükséges vizsgálatokat, lépéseket elvégezték. A szakértő szakvéleményében részletesen leírta a felperesen végzett egyes vizsgálatokat és azok eredményét, amelyek alapján rögzítette, hogy a felperes tünetei, panaszai, a röntgenvizsgálatokkor és a mellkasi CT vizsgálatkor talált elváltozások rosszindulatú tüdődaganatra utaltak. A vizsgálatok teljes körűségét támasztotta alá az is, hogy a hörgőtükrözéses vizsgálatkor az elváltozás nem került látótérbe, a hörgőváladék tenyésztéses vizsgálata pedig esetleges tüdő TBC-t nem mutatott. Mindezekre tekintettel a szakvélemény alapján az a következtetés vonható le, hogy helyesen merült fel a tüdődaganat lehetősége. A szakértő egyértelműen nyilatkozott a tekintetben is, hogy a tumor végleges kimutatására, egyben kezelésére helyesen választották a műtéti megoldást.

- [24] A szakértő szakvéleményének kiegészítésében ismételten rögzítette azon vizsgálati eredményeket, amelyek alapján helyesen merült fel a tüdődaganat lehetősége, és úgy foglalt állást, hogy a műtéti megoldás egyúttal lehetett volna diagnosztikus vizsgálat, egyben terápiás lépés is.
- [25] A szakvélemény és annak kiegészítése alapján tehát az ügyben eljáró bíróságok helyesen foglaltak állást úgy, hogy az alperes a megfelelő diagnózis felállítása érdekében elvégzett minden szükséges vizsgálatot, a felperes ellátása és kezelése során a szakmai és etikai szabályok, illetve irányelvek betartásával, továbbá az Eütv. 77. § (3) bekezdésében írt elvárható gondosság elvének megfelelően járt el. Megalapozottan állapították meg azt is, hogy a szakvélemény szerint teljes körűen elvégzett vizsgálatokat követően helyesen került sor a műtetre.
- [26] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az ellátás megfelelőségén kívül sérelmezte azt is, hogy nem kapott tájékoztatást a beavatkozás elvégzésének, illetve elmaradásának lehetséges előnyeiről és kockázatairól, továbbá az esetleges alternatív kezelési módokról.
- [27] Kiemeli a Kúria, hogy a felperes a tájékoztatási kötelezettség ez okból való megszegésére sem a keresetében, sem pedig a fellebbezésében nem hivatkozott.
- [28] A Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében felülvizsgálati kérelmet az arra jogosultak kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással terjeszthetnek elő. Ebből az következik, hogy a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható e rendkívüli perorvoslattal, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a felülvizsgálatnak csak olyan jogi álláspont, illetve hivatkozás szolgálhat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt (BH1996. 372., BH1995. 163.). Mivel a felperes az eddigi eljárás során, így sem keresetében, sem fellebbezésében nem kifogásolta a felülvizsgálati kérelemben felhozott okból az alperes tájékoztatási kötelezettségének elmulasztását, így a Kúria a felülvizsgálati kérelem ilyen tartalmú hivatkozásait érdemben nem vizsgálta.
- [29] Rámutat továbbá a Kúria, hogy mivel a felperes a fellebbezésében ezen okból nem támadta az elsőfokú ítéletet, így a jogerős ítélet ilyen tartalmú indokolást nem is tartalmaz, tehát nincsenek olyan rendelkezései, amelyekkel kapcsolatban az esetleges jogszabálysértés a felülvizsgálati eljárásban vizsgálható lenne.
- [30] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az mindenben megfelelt az irányadó jogszabályoknak.

Záró rész

- [31] Az alperesnek és az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban ismert költsége nem merült fel, ezért arról dönteni nem kellett.
- [32] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles.
- [33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. szeptember 25.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. előadó bíró, Dr. Tóth Gabriella s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző
HM